

ת"פ 18883/10/14 - מדינת ישראל נגד איימן אבו הייכל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18883-10-14 מדינת ישראל נ' אבו הייכל

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד

איימן אבו הייכל ע"י עו"ד עומיר מריד

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשתי עבירות של החזקת סכין.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 15.4.14 בסמוך לשעה 1:00 אחר חצות, ישב הנאשם בכניסה לישוב בית נקופה עם שני חברים ושתה אלכוהול, כאשר ברשותו סכין, אשר היתה נעוצה בגזע עץ לידו ישב. הנאשם אמר לשוטרים במקום כי הוא מחזיק בסכין לצורך הגנה עצמית, משום שהוא מאויים על ידי אחרים.

על פי עובדות האישום השני, ביום 1.9.13, גם כן בסמוך לשעה 1:00 אחר חצות, החזיק הנאשם בדלת מכוניתו סכין.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה התייחס לחומרתה של תופעת הסכינאות והסכנות הטמונות בה. לאור זאת ביקש להשית על הנאשם עונש של שנת מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם שם דגש על נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הרפואי והודאתו במיוחס לו. ביחס לעבירות ביקש להדגיש, כי הנאשם חש מאוים בתקופה הסמוכה לביצוע העבירות ואף הגיש מספר תלונות במשטרה נגד אנשים עימם הוא מסוכסך.

לאור אלה ביקש להמנע מהשתת מאסר, ולכל היותר להשית מאסר שירוצה בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

הנאשם החזיק סכין בשתי הזדמנויות שונות: הראשונה בעת שנסע ברכבו לאחר חצות והחזיק סכין בדלת המכונית. השניה, בעת ששתה אלכוהול עם חברים מחוץ לישובו, לאחר חצות הלילה. לדברי הנאשם, הוא החזיק בסכין לצורך הגנה עצמית.

חומרתה של עבירת החזקת הסכין היא, שהיא עבירה "פותחת שער" למגוון עבירות אלימות קשות. למרבה הצער, פעמים רבות קטטה אשר יכלה להגמר ללא נזק ממשי למעורבים בה, הסתיימה באורח טרגי, בשל כך שאחד המעורבים היה מזוין בסכין ובחר להשתמש בו. לא נדרש דמיון מפותח על מנת להבין את פוטנציאל הסכנה במקרה מושא האישום הראשון, עת יושבים שלושה אנשים, שותים אלכוהול ולידם סכין, מוכנה לשימוש.

הערך המוגן אשר נפגע בשל עבירת החזקת סכין הוא הערך החשוב מכל, שלמות הגוף וקדושת חיים. קו ישר מחבר בין עבירה זו ובין החמורות שבעבירות שבחוק העונשין. לפיכך מדיניות הענישה אמורה לבטא את הפוטנציאל הקטלני הטמון בעבירה זו והצורך החיוני למנעה. ככל שיוותרו אנשים מלצאת מפתח ביתם עם סכין, כך ימעטו קרבנות נוספים. לא בכדי קבע המחוקק בצדה של עבירה זו עונש מקסימלי של חמש שנות מאסר.

לאור זאת, פסיקה עקבית קובעת, כי ככלל יש להטיל בגין עבירת החזקת סכין, גם כעבירה יחידה, עונש של מאסר ממש, למעט במקרים חריגים. הסתפקות במאסר בעבודות שירות אין בה כדי לבטא את חמרת העבירה או להעביר מסר מרתיע ברור, לנאשם ולחברה כולה.

ר' למשל ע"פ 242/07, אובלימוב נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"ואכן אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה."

באותו מקרה אושר גזר דין של תשעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של החזקת סכין ללא עבירה נלווית.

ר' גם דברי בית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ 5953-03-09, אבו לשין נ' מדינת ישראל

לא מצאנו עילה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. הלכה היא כי בעבירות של נשיאת סכין יש מקום לגזור עונש של מאסר. אמנם קיימים מקרים חריגים בהם לא נגזר עונש כאמור, ואולם בדרך כלל, וגם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי, גוזרים בתי המשפט עונש של מאסר בפועל על אלו הנושאים על גופם סכין ללא צידוק סביר.

ר' כמו כן רע"פ 2932/08, מרגאן נ' מדינת ישראל ורע"פ 9400/08, מועתז נ' מדינת ישראל, שם אושרו גזרי דין של מאסר בפועל לשני נאשמים, צעירים ללא הרשעות קודמות, אשר הורשעו בעבירה של החזקת סכין בלבד וכן ע"פ 39461-10-13, גרשקוביץ, עפ"ג 27836-08-14, חזן נגד מ"י, ע"פ (חיפה) 31988-06-10, גטהון נ' מדינת ישראל והפסיקה המצוטטת בו.

לאור כל האמור למעלה, מתחם העונש ההולם כל אחת מן העבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, לרצוי ממש, ועד שנה מאסר בפועל.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1981. נשוי ואב לשלוש בנות. לחובתו שתי הרשעות קודמות, האחת בגין עבירות רכוש משנת 2008 והשניה בגין עבירת תקיפת בת זוג משנת 2008. בגין הרשעותיו נדון למאסרים מותנים, של"צ ומבחן.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם הסביר את החזקת הסכין בכך שחש מאוים בשל סכסוך משפחתי ורצה לחוש בטחון. כמו כן, הנאשם הסביר כי רבים מקנאים בו בשל הצלחתו בחיים, כטעם נוסף לצורך בהחזקת סכין.

להערכת שירות המבחן, הרקע לביצוע העבירות הוא נטיה של הנאשם לפריצת גבולות ותחושת תסכול בשל בעיות רפואיות מהן סובל, ועל כן קיים סיכון לביצוע עבירות נוספות.

עוד עלה, כי הנאשם סובל מבעיה רפואית בריאותו. בתסקיר נכתב כי הנאשם אמור לעבור השתלת ריאות, אך מסיכום רפואי עדכני שהוגש (במ/2) עולה, כי בשלב זה האפשרות להשתלת ריאה עדיין אינה עומדת על הפרק.

דיון והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו. כן הבאתי בחשבון את העובדה שמדובר באדם בעל משפחה, אשר קודם לתאונה בה נפגע עבד ותפקד באופן נורמטיבי.

מנגד עולה, כי מדובר באדם אשר כבר נדון פעמיים בעבר בגין עבירות רכוש ואלימות, והושתו עליו עונשים קלים. נראה, כי עונשים מקלים לא היה בהם כדי להבהיר לנאשם הצורך לציית לחוק.

עוד הבאתי בחשבון את מצבו הרפואי של הנאשם. אמנם עולה מהסיכום במ/2, כי מצבו של הנאשם אינו כה קשה כפי שעלה מטעוני בא כוחו ומן התסקיר, אך ברור כי הוא סובל מבעיה ממשית, המקשה עליו.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם בגין כל אחד מן האישומים עונש הנמצא בצידו התחתון של מתחם העונש ההולם, תוך חפיפה בין העונשים, ולגזור עליו חודשיים מאסר בפועל, לריצוי ממש.

הסתפקות במאסר שירוצה בעבודות שירות, כפי שהמליץ שירות המבחן, מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם, ולא ראיתי לכך כל הצדקה במקרה שלפני. לא זו בלבד שאין כל המלצה שיקומית ביחס לנאשם, אלא שמן התסקיר עולה כי הנאשם כלל אינו מתאים להליך מעין זה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 20.12.15.

ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של החזקת סכין תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

המוצגים יושמדו.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336 וידאג להעביר חומר רפואי שברשותו. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ו, 08 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.